03/08/2019

“Η Χάρις της Παναγίας Παραμυθίας να σας ενισχύει πάντοτε”

/ Επικαιρότητα

Την **Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Παραμυθίας,** εκ της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, **υποδέχθηκε, κατά την 3η Αυγούστου 2019,** στην πλατεία «Μάνος Κατράκης» στο Καστέλι Κισάμου, η Ιερά Μητρόπολη Κισάμου και Σελίνου.

Την Ιερά Εικόνα κόμισαν οι πατέρες από την Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου. Την υποδέχθηκε ο Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος, Τοπικοί Άρχοντες και χιλιάδες κόσμου. Η εν λόγω εικόνα της Παναγίας είναι πιστό αντίγραφο της θαυματουργής εικόνας που φυλάσσεται στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου και μεταφέρθηκε εν πομπή στην ιερά μονή Παρθενώνος της Μητρόπολης Κισάμου και Σελίνου, όπου τελέσθηκε Αρχιερατικός εσπερινός χοροστατούντος του Μητροπολίτου Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνου και συγχοροστατούντος του Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου.

“Εὐχόμαστε ἡ Χάρις τῆς Παναγίας τῆς Παραμυθίας νὰ σᾶς ἐνισχύει πάν-τοτε στὸν πνευματικό σας ἀγώνα καὶ στὴν καθημερινή σας ζωή, ποὺ εἴθε νὰ εἶναι πνευματικὰ εὔκαρπη καὶ καλλίκαρπη καὶ παναγιοσκέπαστη”, ανέφερε, μεταξύ άλλων, ο π. Μάξιμος Βατοπαιδινός (φώτο), ο οποίος εκπροσώπησε τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Γέροντα Εφραίμ.

Ακολουθεί, αυτούσια, η ομιλία του π. Μαξίμου Βατοπαιδινού:

“Σεβασμιώτατε,

Σεβαστή Γερόντισσα,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ὁ σεβαστὸς Γέροντάς μας, γιὰ λόγους ὑγείας ἀδυνατεῖ νὰ παρευρεθεῖ σή-μερα μαζί μας. Σᾶς μεταφέρουμε ὅμως τὸ χαιρετισμό του, τὶς εὐχὲς καὶ τὴν ἀγάπη του.

Ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῆς μεταφορᾶς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παρθενῶνος τοῦ πιστοῦ

ἀντι--γρά-φου τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Παραμυθίας, ἡ ὁ-ποία εὑρί-σκεται στὴν Ἱερὰ Μονή μας, θέλουμε νὰ ἐκφράσουμε τὴν ἰδιαίτερη εὐ-α-ρέσκεια καὶ χαρά μας, γιατὶ στὸ ἐξῆς μὲ τὴν παρουσία τῆς ἱερᾶς εἰκόνος, ἡ θεομητορικὴ εὔνοια καὶ προ-στα-σία θὰ σκέπει τὴ Μονὴ αὐτή, τὶς ἀδελφὲς καὶ τοὺς προσκυ-νη-τές της καὶ θὰ γίνει πηγὴ πνευματικῆς εὐ-φροσύνης καὶ παρηγοριᾶς.

Ἡ Παναγία μας σὰν Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἔδωσε τὴν σάρκα της στὸ Υἱὸ καὶ Θεό της σὰν ἀπαρχὴ προσφορᾶς τῆς ἀνθρώπινης φύσης στὸ Θεὸ καὶ εἶναι μεθό-ριο συνάντησης τοῦ κτιστοῦ μὲ τὸ ἄκτιστο. Ἐπιπλέον εἶναι γιὰ μᾶς τοὺς πιστοὺς ἡ αἰώνια πνευμα-τικὴ μητέρα, ὅπως εἶναι γιὰ τὸ Θεὸ ἡ κατὰ σάρκα Μητέρα Του. Ἔχουσα αὐτὴ τὴ διπλὴ ἰδιότητα ἵσταται μεταξὺ Οὐρα-νοῦ καὶ Γῆς. Ὡς ὑπερέ-χουσα δὲ κατὰ τὴν ἁγιότητα ἀπ’ ὅλα τὰ κτίσματα ἔχει μιὰ μοναδικὴ καὶ ἐξέχουσα παρρησία στὸ Θεό. Ἔτσι γίνεται ἡ ἰσχυρότερη μεσίτρια στὸ Θεὸ γιὰ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ πείθει τὸν κατὰ σάρκα Υἱὸ καὶ Θεό της νὰ συγχωρᾶ τὰ πνευ-μα-τικὰ παιδιά της, ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους. Σηκώνει τὰ βάρη μας. Ἀνα-κου-φίζει τοὺς στεναγμούς μας. Δίνει παρρησία στοὺς ἔνοχους, ἐλπίδα σ’ αὐτοὺς ποὺ θέλουν νὰ μετανοήσουν. Παρη-γο-ρία στοὺς θλιβομένους. Σωτηρία στοὺς πει-ρα-ζομένους. Λύτρωση στοὺς καταδικασμένους. Αὐτὸς εἶναι ὁ διαχρονικὸς ρόλος της στὴ διάρκεια τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτὸς ὁ ἱστορικὰ πάλιν καὶ πολλάκις ἐπαληθευθεὶς ρόλος της διαδρα-μα-τί-στηκε καὶ στὴ Μονή μας, ὅταν στὶς ἀρ-χὲς τοῦ 14ου αἰώνα σὲ μία πειρα-τικὴ ἐπι-δρο-μὴ ἐπέδειξε, γιὰ τὴν Μο-νὴ καὶ τοὺς τό-τε Πα-τέ-ρες, τὴν σωτήρια παρρησία Της πρὸς τὸν Υἱό Της.

Ὑπῆρχε τότε ἡ παράδοση κάθε βράδυ κάτω ἀπὸ τὴν εἰκόνα νὰ κρε-μά-ζουν τὰ μεγάλα κλειδιὰ τῆς πύλης τῆς Μονῆς καὶ τὸ πρωὶ ὁ Ἡγούμενος προσκυνώντας τὰ ἔπαιρνε καὶ τὰ παρέδιδε στὸν θυρωρὸ γιὰ νὰ ἀνοίξει. Ἕνα πρωινὸ ὅμως ὁ Ἡ-γού-μενος ἄκουσε φωνὴ ἀπὸ τὴν εἰκόνα νὰ τοῦ λέει «Μὴν ἀνοί-ξετε τὶς πύλες τῆς Μονῆς, ἀλλὰ ἀνεβεῖτε στα τείχη καὶ διῶξτε τοὺς πει-ρα-τές». Τότε ὁ Χριστὸς εἶπε «Μὴ Μῆ-τερ μου, ἄφησέ τους νὰ τιμωρηθοῦν ὅπως τοὺς ἀξίζει». Ἡ Παναγία μας ἐπανέλαβε γιὰ δεύτερη φορὰ τὴν προ-τρο--πή. Τὰ πρόσωπα στὴν εἰκόνα ζωντά-νε-ψαν. Ὁ Κύριός μας, ση-κώ-νον-τας τὸ χέρι Του μὲ τὸ ὁποῖο εὐλογοῦσε, ἔκλεισε τὸ στόμα τῆς Ὑπερ-α-γίας Μη-τρός Του. Κατὰ τὸν τρόπο αὐτὸ ἔγινε τρόπο τινὰ μιὰ διαφωνία τῆς Θεο-τόκου μὲ τὸ Χριστὸ καὶ φάνηκε πὼς οἱ πρεσβεῖες τῆς φιλαν-θρώ-που Μητρὸς κάμπτουν τὴ δίκαια Κρίση τοῦ Υἱοῦ. Τράβηξε λίγο τὸ χεράκι τοῦ Χριστοῦ καὶ γιὰ τρίτη πλέον φορὰ εἶπε «Μὴν ἀνοίξετε τὶς πύλες…».

Ἀπὸ τότε στὴν εἰκόνα ἡ μορφὴ καὶ ἡ ἔκ-φραση τῶν προσώπων ἀποτυ-πώ-θηκε ὅπως εἶχε διαμορφωθεῖ μετὰ τὸ θαῦμα, μὲ τὴν Θεοτόκο νὰ ἔχει ἕνα ἱλαρὸ καὶ γαλήνιο βλέμμα, ἐνῷ ὁ Χριστὸς ἂν καὶ βρέ-φος, παρουσιάζεται σο-βαρὸς ὡς Κρι-τής.

Δικαίως οἱ Πατέρες ἀπε-κά-λε-σαν τὴν θαυ-ματουργὸ εἰκόνα ***“Παραμυθία”***, ποὺ σημαίνει παρη-γο-ριά.

Ἔτσι ἡ θεία Πρόνοια μὲ αὐτὸ τὸ θαῦμα φανερώνει γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τὴν μεγάλη παρρησία ποὺ ἔχει ἡ Παναγία μας στὸν Υἱό Της καὶ Θεό μας, ἀλλὰ καὶ τὴν κηδεμονία Της στοὺς πιστοὺς δούλους Της.

Εὐχόμαστε ἡ Χάρις τῆς Παναγίας τῆς Παραμυθίας νὰ σᾶς ἐνισχύει πάν-τοτε στὸν πνευματικό σας ἀγώνα καὶ στὴν καθημερινή σας ζωή, ποὺ εἴθε νὰ εἶναι πνευματικὰ εὔκαρπη καὶ καλλίκαρπη καὶ παναγιοσκέπαστη. Ἀμήν”.